

Szívsajdító

Vallomásra küldöm a szívemet Néked,

Hangtalan szavakkal mesél szép meséket.
Lehunyt két szemedre én hozok majd álmat,
Olyan szépet, amit még senki sem látott,
Visszahozom Néked, ami egyszer elment,
Jégvirágos estén bódult tavasz reggelt.

Vallomásra küldöm, ami szép és jó van,
Orgonavirágban, halk muzsikaszóban.
Neked adok mindent, ami szép van bennem,
Kezed bársonyára rácsókolom lelkem,
S hogyha szavad nincsen, akkor is megérted,
Van az úgy, hogy néha a szívek beszélnek.

Zebkendőm négy sarka simára van vasalva.
Mind a négy sarkába babám neve van varrva.
Egyik szőke, a másik barna, a harmadik csuda
szép,
Megállj te csuda szép, majd eszedbe jutok még.

Halastó, békástó, jaj, de száraz a partja,
Odavár a babám minden áldott éjszaka.
Rád költöttem a pénzem felét, azért vagy te
csodaszép,
Megállj te csuda szép, majd eszedbe jutok még.

Valamikor néked vittem minden nyíló
orgonavirágot.
Két szemedből rám ragyogni láttam én a fényes
mennnyországot.
Kacagott a napsugár is, bimbó nyílt minden
rózsaágon,
Amikor a csókod égett, szerelmesen először a
számon.

Valamikor a boldogság a szívünkben rakott egy
kis fészket.
Azt hittem, hogy a hűséged, a szerelmed tiszta
lánggal égett.
Te ígértél boldogságot, te mondtad, hogy soha el
nem válunk.
Alig hullott le a rózsa, te is, én is, más utakon
járunk.

Kétszer kettő sosem három,

Haragszik a kedves párom.
Hogyha ki nem békül hamarosan vélem:
Mind a harmincháromezer csókot visszakerem,
Amivel még adós nékem.

Kettő meg egy mindig három,
Ne bolondozz édes párom!
Minek a nagy harag, veszekedés, lárma,
Úgyis összeédesedünk, tudom, nemsokára,
Kezdjük akkor inkább máma.

Ahogy én szeretlek, nem szeret úgy senki,

Ahogy én csókollak, nem csókol úgy senki.
Így sohase vártak, így sohase kértek.
Így még nem szerettek soha, soha téged.

Minden virág az én szerelmemből nyílik,
S ez az én szerelmem elkísér a sírig.
Minden nóta az én bánatomat zengi.
Ahogy én szeretlek, nem szeret úgy senki.

Favilla, fakanál, fatányér

meghalok , meghalok a babámért
Favilla, fakanál, fatányér
meghalok , meghalok a babámért
Ha bemegyek a kocsmába bent leszek
Ha kidobnak a kocsmából kint leszek
Favilla, fakanál, fatányér
meghalok a, meghalok a babámért.

Fatányér, fakanál, favilla,
bolond az, aki a lányt siratja,
Fatányér, fakanál, favilla,
bolond az, aki a lányt siratja.
Azt az egyet jól véssed az eszedbe,
Ha egy elmegy, másik akad helyette.
Fatányér, fakanál, favilla,
bolond az, aki a lányt siratja.

Borban van, borban az igazság,
bor nélkül nincsen igaz vigasság,
Borban van, borban az igazság,
bor nélkül nincsen igaz vigasság.
Csak azért is, csak azért is kívánom,
Úgyse ihatok a másik világon.
Borban az, borban az igazság,
bor nélkül nincsen igaz vigasság,

Fakondér, falábas, fabögre,
nem megyek utazni a tengőrré,
Fakondér, falábas, fabögre,
nem megyek utazni a tengőrré.
A tengeri nyavalyát, ha kívánom,
Egy kis bortól itthon is megtalálom.
Fakondér, falábas, fabögre, nem megyek
utazni a tengerre.

Fakanál, falapát, fasámli,
de jó lenne még ma egyet mulatni!
Fakanál, falapát, fasámli,
de jó lenne még ma egyet mulatni!
Ha elhúzza a nótám a primásom,
nincsen nálam boldogabb a világon.
Fakanál, falapát, fasámli,
de jó lenne még ma egyet mulatni!